

סו:

עין משפט
נר מצוה

ה א מ"י פ"ו מהלכות פסולי
המוקדשין הל' ו ז:
ו ב מ"י שם הלכה א והל' ט:
ז ג ד ה מ"י פ"ג מהל' מעילה
הלכה ז:

מוסף רשמי

שמעתי שבמדבר דילין, שלם הכריל
אל סגל ודער גאנצער אפיג. אפיג.
געהט נאך אלס חסיד, כונע אלס
דאס תהלים ודאן הענטן געס
אזוי העלענע, וועלן זיך דאס
אלס העלענע: דאן ערמאנט
הדוף, העלענע לעבט
הקדקת עמעס העלעט שוין לעס
העלעט, דאס ערמאנט, דעמאלט
זיז לעבט הענט הקדקת, דאן
שוועלן גע, שר יס יס עפעס
עט היזר לעס, וואס ער
(לפני) עולט לעס, עפעס
לעמלע, דאס ערמאנט אלס זיז
דאן העלענע, עט ערמאנט אלס
וואס עפעס ערמאנט אלס
היזר לעס יקלע העלענע אלס
(עירובת 2)

שיטה מקובצת

[illegible]

נימא דלא בר"א בר"ש. לעיל (דף קה: ד"ה ורבי) פירשׁת:
חמאת העוף במעשה עולה פסולה. דשני בפיקוק. פי'
חמלקן ב' סימןין ודבריל. וכי קאמר שני בהזאה היינו שלא היה אלא מזה
והכל עשה למטה כדין חטאת ולא מפריש שני בחמלקה שעשה למעלה
דהנה ממליקה בכל מקום שורה ואצטוי
בהזאה ליכא לפריש שהזאה ה' למעלה
בשמים דקאי על רישא דקמתי עשה
ומטעו וכן כנא דשלט העוף כמעשה
החטאת דקאמר דשני בחמלקה הינו
שלא מלך רק סימן אחד כי קאמר
שני בחמלק הינו שלא מזה אלא היה
בתחת המימי והכל למעלה ולא מזי
לפריש דשני בחמלקה ובתר הכי דשני
במליציאו וכוון שעשה למטה כדין
חטאת דהא קאי על רישא דקמתי
שעשה למעלה ובענין זה אחיא כולה
בפשיטות: **דשני** בפיקוק נימא
דלא ברבי יהושע דאפי' אין מועלין.
יתמה לי טעמא ה' דרבי יהושע משום
שעשה למטה ובסימן ראשון נפסלה
ונפלות העוף וגם הוא למטה כחטאת
העוף לכן נתמכה להיום כחטאת כך
מתפרש דר' אשי טעמא חולל אבל הכל
חמלק סימן אחד כחטאת למעלה אינו זה
פסול עולה בסיון ראשון וגם לא היה
(הכל) חמלק כיון שלא היה וגם לא נפסל
בסימן ראשון כמעשה עולה העוף.
גרוי: **ואלא** בפירושו משמע דכל
דך כנא דעולה מיירי בחמלקה ומיהו
כמעשה חטאת ה' היכי מיתקמא
דשני בחמלקה ולא עשה הוא ואח"כ
מיירי אחרי מיתפסקא עולה בכך כיון
שעשה אח"כ מיירי מדם הפסול ואי
משום דדרשינן בתמו סידקין דלעיל
(דף קה:) דמו לו וכו' וכו' עדדי ליה
הוא ליכא כל דמו בחמלקה לא מסתבר
שאם נפק מעט מהדם שפסק
בכך וה"נ ג"ש וכי חמלק דלא מוקי
בחמלקה אלא היא דכולן חמלקה כן
דקאי אפי' עשה לגלות העוף למטה
כמעשה חטאת לשם חטאת אבל הכ
רישא מיירי דשני בחמלקה א"כ כנא
הך דיורק דקדיק ואולי הוא מזי
ולקאפשיט רישא ה' ויספא בחמלקה
ומייעשר בחמלקה דכנא דחטאת העוף

ואוקיימא רישא דשני במליקה וסיפא בזהאם ויחך בנא דעולה
 ומתוקחא דשני במליקה דפרשית ויראה לפרש לעולם מיירי חך
 בנא דעולה דשני במליא יגרעה [מנשךח מעט] משום דמיד כסאיה
 וסוהיג עד לתנא דמתכפר עולם משאול לעיל פ"ב (נפ"ד: ו) ויחך
 ונתכפרו בפסול ולא מהני מה שמתמא א"ח כיון דכבר נקדשו ומיחו
 מימה הוא לומר דמתכפר כשעשה עבודה שלא כדירה ולא דמי לנמו
 דהבב [כ] ועל היסוד כשעבודה כמלואה אלא שגינה מקומו
 ויראה [כ] כפי הקונט' דכמעשה טמא היינו שלא עשה מיירי אלא המיר
 ד"ל [כ] מיירי [במתא] לא מעבד ופסולא דשני לא עשה מיירי
 בעולה ו' ליתא [כ] לפרוש דשני במליא עשהה המיר לנמו דהא
 קפוי ארשא ויוד דהיינו סיפא [עשה לנמו] דקמי עולה למשה
 כשעשה כן [כ] ו[הקונטרס] לעיל גבי טמא דכמעשה עולה ומפרש
 דשני במליא היינו שלא הוא אלא מיירי בירא ומיחו עדין מה לו
 להש"ס לרקדק על בנא ו' אלא במליא דמשמע שאין יכול להקשות
 בענין דבר רישא וסיפא במליקה ומלעולה במליא בלאו הכי יכול
 דכחא להקשות דכחא דטמא וקיימא רישא וסיפא בזהאם וסיפוגחא
 ד"ל ו' היסע במליקה ויראה שאין הש"ס ממיה על סיפא דכבר
 דכחא דכחא דמליא ויראה שיש להם שני עולות ויחך דכבר

דחטות במאי דמייר דשני בהוא כיון דלא משכחת בה פקול בשינוי דמא
אמאי מועלין בהן למאן דאמר הישר שחיטה שנינו בריש מסכת מע
שעשה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקתני

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

גמ' דשני נחא. אכמעשה עולה לשם חטאת קאי ומיעני ליה אחי דבר בחטאת עשה הכמעשה עולה: **אי ניהל דשני במיקסא.** שהדביל: **ניהל.** הנה דקתא פסולה דלא כר"א: ומהדר הש"ס מחי קשיא לך נחא ודאי פליגי רבנן ר' עליה ולא מי אוקמה סתמא פסיקין לדליל דלא כר"א: דקתא רבנן [ד] הדביל בחטאת פסול: **לא.**

כלומר הן אפי' כר"ל: דשני כהנא.
 שלא היה אלא מילה שהמיוז היה
 עובדת העולה: ה"ל מסתכרל. דכל
 שניו נמשתי כהנא: ה"ל דשני כהנא.
 אחריו || עובדה למעלה עשה: האמר
 מר. גבי חטאת העוף כפירקין דלעיל
 [וכן:] מליקה בכל מקום כו' || ומתסיף
 דלדריי נמי למעלה כהנא איריא
 רישא דגמי דלדריי בשניו מעשים
 כהנא מיירי: הא כדאייסא וסא
 כדאייסא. כל הנה ונהנה כמה דהו
 שניו לגביה מיירי רישא דמיירי בשניו
 מעשים איכא למימר דמליקה נמי
 אירי סיפא || דמשהה במליקה לא
 הו שניו מימוקס כהנא: דשני כהנא.
 הו מעשה || חטאת דקמי' נחלי שני:
 דשני כהנא. שלא הנדיל: מדקמי' ||
 סיפא. אדקמ' לא דקמי' סיפא כולן
 מועלין בהן וקאי נמי || אעשה כמעשה
 חטאת לשם חטאת: יומא דלא כרבי
 יבוסע. דלדריי אמר || אין מועלין בה
 יבוסע: יומעלין: אלא כמילוי. ובהא לא
 פליג ר' יבוסע דטעמא דרבי דלא
 דלמר [סו]. אומר היה רבי יבוסע עולת
 העוף שעשה למטה כמעשה חטאת
 לשם חטאת נמשכת ומש עולה
 ועשית חטאת העוף ואפי' טעמא
 ליכא למימר אלא כדשני במליקה
 דמפרש לה רב אשי לקמן [סס] משום
 דעולה זכירה שני סימניו וחטאת
 כסירה כסין אפי' מליקה || עולת
 העוף למטה לימא וה שמוקלין
 למטה ולשם חטאת כסין ראשון
 השלים בה כל מעשה החטאת לפיכך
 יאכזה בה || משם עולה ונעשית חטאת
 והיא חטאת העוף שעשה למטה
 כמעשה חטאת לשם חטאת שאין בה
 מעילה אלא היא דמליקה לא שני
 וחולקה למעלה וכמעשה עולה חו
 לא נמשכת || בשניו דמילוי שלא מילה
 אלא היא דכיו חטאת למטה מילה

חטאת העוף: אימר דר"ר יהושע דשני במליק. וטעמא דכדפרש"י:
ירשא במליק. משום דבעית לאקומה: ו' דלא כר"א דרבי שמעון
 דביתומא סתם: ו' בחדק פירקין והך סיפא פלוגתא דרבי יהושע
 דשני במליק: **מיטעא במלי**. דמיתומא: ו' כרבי יהושע סתם
 דר"א שמוי הוא: **מתנב' וכולן**. אש"פ נספלו מילקת מטהרת
 מירי נבלה: ו' ואין מטמאין בביה הכליט. דקין נבלת טיף טהור:
 ומוטעין כן. ואף בטמא האיל ונפסלו ואין בהן שעת היתר
 להכניס לא יצאו מירי משילה שכן: חזן **חטאת העוף שטשא**
למטה כחשש חטא לשם חטא. דכסירה היא ויש לה שעת
 היתר להכניס ושוב אין בה משילה אפילו לזר: **רבי אליעזר**
אומר מוטעין בה. דהא עולה היא ומי הולאה ממעילה. שעת היתר
 להכניס אין לה: **רבי יהושע אומר אין מוטעין**. דמין דשניה שמה
 ומעשה ותקומה: **לשם חטא** נעשית חטאת דכדפרש' גמ' (י.א. 1: 10):
חטאת העוף שאין מוטעין (א) לשמה. שהרי נאכלת להכניס: **שינא אם**
שטה. ופסלה (א) ולא נחלה לכלל היתר מוטעין וזו דהא רבי יהושע
 גופיה לא פליג עליה (א): **לדבר שיש בו חטאה**. לשם עולה:
 ששטן

ה' (דף ה.) וזה היה לו היתר שחיטה ויטלה מידי מעילה וכן חטאת
יספא דמועלין בה אמאי הרי היה לה שעת הכושר והיתר ^ל מליקה:

מסורת הש"ס

(6) [לפילצה: (3)] מפילצת. (7) לקח. (8) מפילצה ב.

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה שניה את שמה
יט' לא פליג עליה (דלדבר)
בשיטה שמה לשם עולה שם
כו מעילה כל"ל והד"א:

שינוי נוסחאות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones